

Sagen sattes under Forhandling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Det Lovforslag, som vedrører Jordfæstelsen, har tidligere været vedtaget i dette Ting, nemlig i forrige Samling, og naar det nu foreligger oversendt fra Landstinget, er det, hvad Indholdet angaar, ganske det samme Lovforslag; kun er der i § 2 foretaget en formel Ændring. Jeg kan derfor henvise til den Forhandling, der fandt Sted i Fjor her om Lovforslaget. Jeg betegnede den Gang Forslaget som et Forslag, der væsentligst maatte kaldes en Lejlighedslov. Det løste ikke mange og store Spørgsmaal, men det Spørgsmaal, det løser, tror jeg er af den Art, at man maa ønske det løst snarest muligt. Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Forslaget til Tingets Velvillie.

Svend Høgsbro: Som den højtærede Minister sagde, foreligger Forslaget med Undtagelse af en i det væsentlige redaktionel Ændring ganske i den samme Skikkelse, hvori det blev vedtaget i Fjor her i Tinget. Der er vel derfor neppe nogen Tvivl om, at man fra Tingets Side nu vil tiltræde det, som det foreligger. Vi ere jo alle enige baade indbyrdes og med den højtærede Minister om, at dette kun er en Lejlighedslov, kun en midlertidig Lov, et første Skridt paa den Vej, der fører til større Frihed paa det her omhandlede Omraade, end vi nu har, navnlig i Retning af en mere fuldkommen Ordning af den borgerlige Begravelse. Den højtærede Minister har jo allerede tidligere og, saa vidt jeg har lagt Mærke til det, ogsaa i Aar i Landstinget bebudet, at han har et saadant Forslag til en videregaaende Ordning under Udarbejdelse, og vi tør da vel vente, at det snart vil blive forelagt for os. I det Haab tillader ogsaa jeg mig at anbefale Forslaget til hurtig og uforandret Vedtagelse her i Tinget.

Anton Jensen: Ogsaa jeg skal føje min Anbefaling til de tidligere Udtalelser dette Forslag angaaende. Forslaget maa jo siges at være i høj Grad tidssvarende. Det er tillige meget frisindet, idet det hæver de Baand, der hidtil have hvilet paa Folk, der ikke høre til den kristne Menighed. Men Grunden til, at jeg har begæret Ordet, er den, at jeg kunde ønske en lille Ændring, der ganske vist ikke har nogen stor Betydning, men meget godt kan tages med i Fortsættelse af den For-

andring i den tidligere Lovgivning, som findes i § 4, hvor Bestemmelsen i Kirkeritualet af 25. Juli 1685, Kapitel IX., andet Punktum om Forbudet mod Begravelse i Købstæderne paa Helligdage, ophæves. Jeg vilde ønske, om i Fortsættelse deraf ogsaa det næste, tredje Punktum, der indskrænker Tilladelse til Begravelse paa Helligdage paa Landet, kunde blive ophævet. Det hedder nemlig der, at saadanne Begravelser, der foregaa paa Landet paa Helligdage, maa kun finde Sted forud for Gudstjenesten, førend der ringes sammen, som det hedder. Det er meningsløst at lade det blive staaende, naar man hæver den anden Bestemmelse for Købstædernes Vedkommende, thi saa vil man i Købstæderne faa større Ret, end man har paa Landet, idet man i Købstæderne kan faa Begravelser til enhver Tid, naar Gudstjenesten ikke derved opholdes eller hindres. Men paa Landet er man henvist til efter Anordningens Ordlyd at holde Begravelserne forud for Gudstjenesten paa Helligdage. Denne Bestemmelse overholder man ganske vist ikke. Det er vitterligt, at det ikke sker, i hvert Fald kun meget sjældent, naar Gudstjenesten finder Sted om Formiddagen, fordi det er uhensigtsmæssigt f. Eks. at sætte Begravelsen til Kl. 9 om Formiddagen, og det skal man, hvis man skal følge Kirkeritualets Bestemmelser, thi saa skal Begravelsen ved den Kirke, hvor der er Formiddagsgudstjeneste, foregaa Kl. 9, hvis Gudstjenesten er Kl. 9½—10. Derfor gør man det ikke. Det er urigtigt at have en Lov, som ikke overholdes, og naar der saaledes som her er god Lejlighed til at stryge en Bestemmelse, som ikke overholdes, synes jeg, at det er rigtigt at sætte en Ændring ind, som ophæver den. Derimod kan der finde Begravelser Sted før Gudstjenesten, og før der ringes sammen, naar der er Eftermiddagstjeneste; saa bliver Begravelsen mellem 12—1, og det er den almindelige Tid, da der finder Begravelser Sted paa Landet. Jeg ønsker derfor til 2den Behandling at stille Ændringsforslag i den af mig her nævnte Retning.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Det Forhold, som det ærede Medlem omtalte, har ganske vist noget Krav paa Opmærksomhed. Naar jeg dog vil fraraade det ærede Medlem at stille Ændringsforslag til 2den Behandling, er det, fordi jeg tror, at dette Ændringsforslag, om det bliver vedtaget, vil udsætte Loven for igen at ligge hen